

TÁRSASÁGI JOG

Az európai társasági jogot részben az (EU) 2017/1132 irányelv kodifikálja, és a tagállamok továbbra is külön társasági jogokat alkalmaznak, amelyeket az uniós irányelveknek és rendeleteknek való megfelelés érdekében időről időre módosítanak. Egy modern és hatékony társasági jog és vállalatirányítási keret megvalósítására irányuló jelenlegi erőfeszítések javítják az üzleti környezetet az Unióban az uniós vállalkozások, befektetők és alkalmazottak számára.

JOGALAP

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 49., 50. cikkének (1) bekezdése és (2) bekezdésének g) pontja és 54. cikkének (2) bekezdése.

CÉLKITŰZÉSEK

A hatékony vállalatirányítási keret az egész Unióra kiterjedő pozitív üzleti környezetet alakít ki a belső piacon. A társasági jog harmonizálásának célja a letelepedési jog (az EUMSZ IV. címének 2. fejezete) gyakorlásának előmozdítása és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 16. cikkében rögzített alapvető jog, a vállalkozás szabadsága érvényesítése a Charta 17. cikkében (tulajdonhoz való jog) foglalt korlátozások mellett ([4.1.2.](#)).

Az EUMSZ 49. cikkének második albekezdése jogot biztosít gazdasági tevékenység önálló vállalkozóként történő megkezdésére és folytatására, valamint vállalkozások, így társaságok és cégek alapítására és irányítására ([2.1.4.](#)).

Az uniós szabályozás célja e területen annak lehetővé tétele, hogy – kihasználva a személyek, a szolgáltatások és a tőke mozgásának szabadságát ([2.1.3.](#)) – az Unióban bárhol lehessen vállalkozást alapítani, védelmet biztosítva a tulajdonosok és a vállalkozásokban érdekelt más felek részére, és versenyképesebbé téve a vállalkozásokat és ösztönözve a cégek határon átívelő együttműködését ([2.1.5.](#)).

A belső piac magában foglalja európai léptékű vállalatok létrejöttét. Az EU-ban jelenleg mintegy 24 millió vállalat működik, amelynek mintegy 80%-a korlátolt felelősségű társaság. Míg a korlátolt felelősségű társaságok mintegy 98–99%-a kis- és középvállalkozás (kkv-k), a vállalatoknak képesnek kell lenniük arra, hogy az Unió egészében egységes jogi keret alapján működjenek.

EREDMÉNYEK

A. Közös minimumkötelezettségek

Bár nem létezik kodifikált európai társasági jog, a társasági jogra vonatkozó nemzeti jogszabályok harmonizálása minimumszabályokat hozott létre, amelyek olyan területeket fognak át, mint a részvényesek érdekeinek és jogainak védelme, a részvénytársaságokra vonatkozó nyilvános vételi ajánlatok, a fióktelep-információk közzététele, az egyesülések és szétválások, az egyszemélyes korlátolt felelősségű magántársaságokra vonatkozó minimumszabályok, a pénzügyi jelentéstétel és az

elszámolás, a társaságokkal kapcsolatos információkhoz való könnyebb és gyorsabb hozzáférés és a társaságokra vonatkozó adatközlési követelmények. A 2019. évi társasági jogi csomag mindazonáltal egyszerűsítette a különböző uniós eszközökre előzőleg alkalmazott számos szabályt.

1. Társaságok alapítása, tőke- és közzétételi követelmények

Az 1968-ból származó első tanácsi irányelvet (68/151/EGK) számos alkalommal módosították, és azt végül a [társasági jog egyes vonatkozásairól szóló \(EU\) 2017/1132 európai parlamenti és tanácsi irányelv](#) váltotta fel. Az irányelv célja, hogy a nyilvánosság számára könnyebb és gyorsabb hozzáférést biztosítson a társaságokkal kapcsolatos információkhoz és többek között szabályozza a társaságok által vállalt kötelezettségek érvényességét és a társaságok semmisségét. Az irányelv valamennyi részvénytársaságra és korlátolt felelősségű társaságra vonatkozik. A második tanácsi irányelv (az 1976. évi 77/91/EGK tanácsi irányelv helyébe lépő [\(EU\) 2017/1132 irányelv](#)^[1]) kizárólag a részvénytársaságokkal foglalkozik; az irányelv rendelkező része értelmében az ilyen társaságok létrehozásához meghatározott minimális társasági tőkére (jelenleg 25 000 EUR) van szükség, amely biztosítékul szolgál a hitelezők számára és ellensúlyozza a részvényesek korlátolt felelősségét. A jogszabály emellett szabályozza a tőkeszint fenntartását és megváltoztatását, és a nyilvános részvénytársaságok alapító okiratának tartalma tekintetében is meghatároz minimumkövetelményeket. A [tizenkettedik társasági jogi irányelv \(2009. szeptember 16-i 2009/102/EK irányelv\)](#) keretét határozza meg az egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságok számára, amelyek részvényei egyetlen személy tulajdonában vannak.

2. Több országra kiterjedő vállalati tevékenységek

A társasági jog egyes vonatkozásairól szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1132 irányelv közzétételi követelményeket vezetett be a vállalatok külföldi fióktelepeire vonatkozóan. Az irányelv valamely más uniós tagállamban fióktelepet létesítő uniós társaságokra és az Unióban fióktelepet létesítő harmadik országbeli társaságokra vonatkozik. A Bizottság 2023. március 29-én irányelvre irányuló [javaslatot](#) fogadott el a digitális eszközök és folyamatok társasági jog terén történő használatának további bővítéséről és korszerűsítéséről. Célja az átláthatóság és az üzleti környezetbe vetett bizalom javítása az egységes piacon.

A különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 2014. július 8-i [2014/86/EU tanácsi irányelv](#) a különböző tagállamokban honos vállalatok csoportosulásai tekintetében versenysemleges adózási szabályokat vezet be. Nem lehetséges az egyik tagállami leányvállalat által másik tagállamban található anyavállalatának juttatott osztalék kettős adóztatása (lásd még a tőkeemelést terhelő közvetett adókról szóló, [2008. február 12-i 2008/7/EK tanácsi irányelvet](#)).

A nyilvános vételi ajánlatról szóló [2004/25/EK irányelv](#) célja, hogy minimális iránymutatásokat állapítson meg a tagállami jogszabályok hatálya alá tartozó vállalatok felvásárlásának lebonyolítására vonatkozóan. Az irányelv minimumszabályokat határoz meg nyilvános vételi ajánlatok és az irányításban bekövetkező változások

[1] Ezt az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1151 irányelve (2019. június 20.) az (EU) 2017/1132 irányelvnek a digitális eszközök és folyamatok társasági jog terén történő használata tekintetében módosította (HL L 186., 2019.7.11., 80. o.).

esetére és célja a kisebbségi részvényesek, a munkavállalók és egyéb érdekelt felek védelme. Annak érdekében, hogy a korlátolt felelősségű társaságok letelepedési jogukat gyakorolhassák az egységes piacon, a [2012/17/EU irányelv](#) a központi nyilvántartások, a kereskedelmi nyilvántartások és a cégjegyzékek (cégnylvántartások) összekapcsolásával foglalkozik, és harmonizálja a társaságok részvényesei és harmadik felek érdekei védelméhez az egy országon belüli szétválás vagy egyesülés, valamint egy korlátolt felelősségű társaság és egy részvénytársaság határokon átnyúló egyesülésének lefolytatása során az Unió-szerte nyújtott biztosítékokat.

Ezenkívül a [Bizottság \(EU\) 2021/1042 végrehajtási rendelete](#) meghatározza a cégnylvántartások összekapcsolására vonatkozó rendszerhez szükséges műszaki leírásokat és eljárásokat.

3. A társaságok átszervezése (egyesületek és szétválások, székhelyáthelyezés)

Részvénytársaságok székhelyének egyik tagállamból másikba történő áthelyezése, valamint annak egyesítése és szétválasztása az EUMSZ 49. és 54. cikkében garantált szabad letelepedés velejárója (lásd az Európai Unió Bíróságának [Cartesio ítéletét](#))^[2]. A letelepedés szabadságának elve azonban nem garantálja, hogy a székhelye szerinti tagállamból egy másik tagállamba áttelepülő társaság megtarthassa a bejegyzés szerinti tagállam joga szerint irányadó társasági státuszát.

A részvényesek és harmadik személyek számára egyforma biztosítékok állnak rendelkezésre társaságok átszervezése (egyesülése és szétválása) esetén. A korlátolt felelősségű társaságok és a részvénytársaságok egyesülésére és szétválására vonatkozó szabályokat nemrégiben módosította az (EU) 2017/1132 irányelv, amely szintén védelmet biztosít a részvényesek, a hitelezők és a munkavállalók számára.

A nemzeti határokon átnyúló működés lehetősége a vállalat életciklusának fontos részét képezi, és ide tartozhat a határokon átnyúló egyesülés, szétválás vagy átalakulás, ami esélyt adhat a túlélésre és a növekedésre, például más tagállamokban új üzleti lehetőségek kiaknázása vagy a változó piaci feltételekhez való alkalmazkodás révén. A határokon átnyúló átalakulásokat, egyesületeket és szétválásokat illetően a Parlament és a Tanács 2019 novemberében elfogadta az [\(EU\) 2019/2121 irányelvet](#). Az irányelv célja, hogy az uniós társaságok határokon átnyúló átalakulásának, egyesülésének és szétválásának elősegítésével felszámolja az egységes piacon belüli szabad letelepedés előtt álló indokolatlan akadályokat, és átfogó eljárásokat vezessen be e műveletekre vonatkozóan, valamint további szabályokat az uniós tagállamokban letelepedett tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesülésére vonatkozóan. Továbbá az irányelv hasonló szabályokat ír elő a munkavállalói részvételi jogokra vonatkozóan, és törekszik annak biztosítására, hogy ezek várható hatásai tekintetében a munkavállalókat megfelelően tájékoztassák és konzultáljanak velük. A kisebbségi és a szavazati jogot nem biztosító részvényesi jogok nagyobb védelmet élveznek, míg az érintett vállalatok hitelezői számára világosabb és megbízhatóbb biztosítékokat nyújtanak.

A határokon átnyúló székhelyáthelyezés kérdése egyelőre megoldatlan. A [C-106/16. sz. Polbud-ügyben](#) a Bíróság – egy előzetes kérdésre válaszolva – tovább

[2]C-210/06. sz. ügy, ECLI:EU:C:2008:723., 111–113. pont.

pontosította a letelepedés szabadságát, kijelentve, hogy az a valamely tagállam joga szerint létrehozott társaság létesítő okirat szerinti székhelyének valamely más tagállam területére annak érdekében történő áthelyezésére alkalmazandó, hogy ez utóbbi tagállam joga szerinti társasággá alakuljon át.

4. A vállalatok pénzügyi helyzetére vonatkozó garanciák

Annak biztosítása érdekében, hogy a számviteli bizonylatokban szereplő információk valamennyi tagállamban megegyezzenek, a [2006/43/EK](#) és [2013/34/EU](#) irányelv előírja, hogy a vállalatok beszámolói (éves beszámolók, összevont éves beszámolók és a kötelező könyvvizsgálat elvégzéséért felelős személyek jóváhagyása) valós és megbízható képet nyújtsanak a vállalatok eszközeiről és forrásairól, pénzügyi helyzetéről, továbbá nyereségéről vagy veszteségeiről. A 2006/43/EK irányelv célja a pénzügyi beszámolók megbízhatóságának javítása az éves és az összevont beszámolók jogszabályban előírt ellenőrzésére vonatkozó minimumkövetelmények megállapítása révén. A 2013/34/EU irányelv versenyképességük javítása érdekében egyszerűsíti a mikrotársaságok pénzügyi információszolgáltatási kötelezettségeit, és a tőzsdén jegyzett európai társaságok számára előírja, hogy éves jelentésük tartalmazzon vállalatirányítási nyilatkozatot. A nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról szóló, 2002. július 19-i [1606/2002/EK rendelet](#) pedig harmonizálja a tőzsdén bejegyzett vállalatok által benyújtott pénzügyi információkat a befektetők védelmének garantálása céljából. Az (EUMSZ polgári jogi ügyekben folytatott együttműködésről szóló, 81. cikkén alapuló) [fizetéseképtelenségi eljárásról szóló, 2015. május 20-i \(EU\) 2015/848 rendelet](#) elősegíti a joghatóságok és jogszabályok konfliktusának feloldását, és Unió-szerte biztosítja a határozatok elismerését. Nem hangolja össze a tagállamok lényeges fizetéseképtelenségi jogszabályait, hanem csak közös szabályokat állapít meg a fizetéseképtelenségi eljárás megindítására illetékes bíróságra, az alkalmazandó jogra és a bírósági határozatok elismerésére nézve. A fő cél, hogy elkerülhető legyen az eszközök vagy a bírósági eljárások egyik uniós országból a másikba történő áthelyezése. Az [\(EU\) 2019/1023 irányelv](#) célja, hogy „második esélyt kínáljon a vállalkozóknak”. Az irányelv foglalkozik a számos befektető által a hosszadalmas vagy összetett külföldi fizetéseképtelenségi eljárások kockázatával kapcsolatos aggodalmaival, amelyekre a saját országukon kívülre történő befektetés elmaradásának fő okaként tekintenek.

5. Az egyes részvényesi jogok határokon átnyúló gyakorlása

Az egyes részvényesi jogok tőzsdén jegyzett társaságokban történő gyakorlásáról szóló (a [2014/59/EU](#) és az [\(EU\) 2017/828](#) irányelvvel módosított) [2007/36/EK irányelv](#) megszünteti a valamely tagállamban székhellyel rendelkező jegyzett társaságok számára a határokon átnyúló szavazást akadályozó főbb okokat, külön követelményeket vezetve be a közgyűlésen résztvevő részvényesek számára biztosított egyes jogok tekintetében. Az irányelv meghatároz továbbá tőzsdén jegyzett társaságokban alkalmazandó egyes részvényesi jogokat, beleértve a közgyűlésekkel kapcsolatos releváns információkhoz való időben történő hozzáférést, és a meghatalmazás útján történő szavazás megkönnyítését. Az [\(EU\) 2017/828 irányelv](#) részvényesi szerepvállalásra ösztönöz, továbbá a részvényesek azonosítására, az információk átadására, a részvényesi jogok gyakorlásának megkönnyítésére, az intézményi befektetők, az eszközközvetítők és a részvényesi képviselői tanácsadók

átláthatóságára, továbbá az igazgatók javadalmazására és a kapcsolt felekkel folytatott ügyletekre vonatkozó követelményeket vezet be.

6. Vállalati beszámolás

Az EU a pénzügyi kimutatások integritásának javítása érdekében szabályokat állapít meg a vállalatok által közzéteendő pénzügyi információkról és a könyvvizsgálatról.

a. Pénzügyi beszámolás

Minden korlátolt felelősségű társaságnak pénzügyi kimutatást kell készítenie, hogy figyelemmel kísérje üzleti tevékenységének állapotát, és megbízható és valós képet adjon pénzügyi helyzetéről. A [2013/34/EU irányelvben](#) (a „számviteli irányelvben”) az EU olyan szabályokat vezetett be, amelyek biztosítják a következetes és összehasonlítható pénzügyi beszámolást az egész EU-ban.

b. Vállalati fenntarthatósági jelentések

Az uniós szabályok azt is előírják bizonyos vállalatok számára, hogy évente tegyenek jelentést a tevékenységükkel kapcsolatos társadalmi és környezeti hatásokról és kockázatokról. Ez segíti a befektetőket, a civil társadalmi szervezeteket, a fogyasztókat, a politikai döntéshozókat és más érdekelt feleket a nagyvállalatok nem pénzügyi teljesítményének értékelésében, és arra ösztönzi a vállalatokat, hogy felelős üzleti megközelítést alakítsanak ki.

A [2014/95/EU irányelv](#) (a nem pénzügyi információk közzétételéről szóló irányelv) megállapítja a nem pénzügyi és a sokszínűséggel kapcsolatos információknak bizonyos nagyvállalatok általi közzétételére vonatkozó szabályokat. Ezek olyan területekre terjednek ki, mint a környezetvédelmi és szociális kérdések és a munkavállalókkal való bánásmód, az emberi jogok tiszteletben tartása, a korrupció és a megvesztegetés elleni küzdelem, valamint a vállalati vezetőtestületek – például életkor, nem, tanulmányi és szakmai háttér szerinti – sokszínűsége. Az irányelv a több mint 500 főt foglalkoztató nagyobb közérdekű vállalatokra vonatkozik.

2023. január 5-én hatályba lépett a [fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati beszámolásról szóló \(EU\) 2022/2464 irányelv](#). Az irányelv korszerűsíti a vállalatok által kötelezően bejelentendő szociális és környezeti jellegű információkra vonatkozó szabályokat. A nagyvállalatok szélesebb körének és a tőzsdén jegyzett kkv-knak kell majd beszámolniuk a fenntarthatóságról.

Az új szabályok hozzáférést biztosítanak az éghajlatváltozásból és más fenntarthatósági kérdésekből eredő befektetési kockázatok értékeléséhez szükséges információkhoz, megteremtve az átláthatóság kultúráját a vállalatok emberekre és környezetre gyakorolt hatásával kapcsolatban. A vállalatok beszámolási költségei közép- és hosszú távon a szolgáltatandó információk harmonizálásával csökkennek.

B. Uniós jogi személyek

Az európai jogi személyek az egész Unióban érvényesek, és a nemzeti szabályokkal párhuzamosan léteznek.

1. Az európai részvénytársaság (SE)

A hosszú ideig tartó patthelyzetet (a tárgyalások 30 évig folytak) követően a Tanács elfogadta az európai részvénytársaság létrehozásához szükséges két jogalkotási eszközt, vagyis az európai részvénytársaság statútumáról szóló [2157/2001/](#)

[EK rendeletet](#) és az európai részvénytársaság statútumának a munkavállalói részvételre vonatkozó kiegészítéséről szóló 2001/86/EK irányelvet. A rendelet megteremti a lehetőségét, hogy egy társaság az Unió területén, nyilvánosan működő részvénytársaság – latin megnevezéssel: „Societas Europaea” (SE) – formájában jöjjön létre. Számos lehetőséget biztosítottak a legalább két tagállamban működő olyan vállalkozások tekintetében, amelyek SE-ként kívánnak megalakulni: összeolvadás, holding létrehozása, leányvállalat létrehozása vagy SE-vé való átalakulás. Az SE-nek részvénytársaság formájában kell működnie. Annak biztosítása érdekében, hogy e társaságok ésszerű méretűek legyenek, legalább 120 000 EUR tőkével kell rendelkezniük.

A 2001/86/EK irányelv célja annak biztosítása, hogy az SE létrehozása ne járjon az SE létrehozásában részt vevő társaságokon belül a munkavállalói részvétellel kapcsolatosan alkalmazott gyakorlat eltűnésével vagy meggyengülésével.

2. Az európai szövetkezet (SCE)

Az európai szövetkezet (SCE) statútumáról szóló 1435/2003/EK rendelet valódi egységes jogi eszközt hoz létre az SCE-re vonatkozóan. A rendelet lehetővé teszi, hogy az eltérő tagállamokban élő személyek vagy eltérő tagállamok joga szerint alapított jogi személyek szövetkezetet hozzanak létre. Az új SCE-k 30 000 EUR minimális tőkével az egységes piac egészében egyetlen jogi személyiségként, egységes szabályokkal és szerkezettel működhetnek.

A 2003/72/EK irányelv kiegészíti ezt a statútumot a SCE munkavállalóinak részvétele tekintetében annak biztosítása céljából, hogy az SCE létrehozása ne járjon az SCE létrehozásában részt vevő vállalatokon belül a munkavállalói részvétellel kapcsolatosan alkalmazott gyakorlat eltűnésével vagy meggyengülésével.

3. Európai gazdasági egyesülés (EEIG)

A [2137/85/EGK tanácsi rendelet](#) meghatározza az európai gazdasági egyesülések (EEIG) alapszabályát. A rendelet hatálya alá tartozó, jogi személyiséggel rendelkező EEIG lehetővé teszi, hogy egy tagállam vállalkozásai egy közös cél elérése (például tagjai gazdasági tevékenységeinek megkönnyítése, illetve előmozdítása) érdekében együttműködjenek más tagállamokban található társaságokkal vagy természetes személyekkel, a hasznot/előnyöket a tagok között megosztva (az ilyen egyesülés célja saját nyereségszerzés nem lehet). Az EEIG nyilvános tőkebevonást nem hajthat végre.

4. Európai zártkörű társaság (SPE)

A korlátolt felelősségű európai zártkörű társaság (Societas Privata Europaea) statútumáról szóló, 2008. évi bizottsági javaslat célja az volt, hogy a kkv-k létrehozásának és működésének megkönnyítésével könnyebbé váljon a belső piacon való üzleti tevékenységük, javuljon piaci teljesítményük és fokozódjon versenyképességük. A javaslat nem terjedt ki a munkajoggal, adójoggal, számvitellel, vagy a társaság fizetéképtelenségével kapcsolatos kérdésekre. Ennek ellenére 2014-ben vissza kellett vonni, mivel az Európai Parlamentben aggályok merültek fel a munkavállalók együttdöntési jogainak védelmével kapcsolatban.

5. Egyszemélyes korlátolt felelősségű társaság (SUP)

Az egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságokról (Societas Unius Personae) szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló, 2014. évi bizottsági javaslat célja az

egyetlen tulajdonossal rendelkező társaságok tagállami határokon keresztül történő megalapításának megkönnyítése volt az EU-ban. Mivel a Parlament Foglalkoztatási és Szociális Bizottságának komoly aggályai voltak a szakszervezeteknek a javaslat kidolgozási folyamatában való részvételével kapcsolatban, a javaslatot 2018-ban végül visszavonták.

AZ EURÓPAI PARLAMENT SZEREPE

A Parlament több ízben sikeresen módosította a jogszabályokat, például a társaságokon belüli munkavállalói részvétel védelme vagy az európai társasági formák létrehozásának előmozdítása érdekében a vállalkozások határokon átnyúló tevékenységeinek megkönnyítése céljából. A Parlament 2007 februárjában felszólította a Bizottságot, hogy a kis- és középvállalkozások igényeinek kielégítése és az európai részvénytársaság státútumának felülvizsgálata érdekében terjesszen elő javaslatot az európai zártkörű társaságról az ilyen társaságok alapítására vonatkozó rendelkezések egyszerűbbé tétele céljából. Az európai társulásra, illetve az európai biztosító egyesületekre vonatkozó két rendeletjavaslat visszavonását követően a Parlament e projektek újraindítására szólította fel a Bizottságot. Végezetül a Bizottság 2023. szeptember 5-én elfogadta [a határokon átnyúló európai egyesületekről szóló javaslatot](#). Az irányelvtervezet a jogi és adminisztratív akadályok felszámolása révén javítani fogja a belső piac működését. Ez egyenlő versenyfeltételeket teremt azon nonprofit szervezetek számára az EU-ban, amelyek egynél több tagállamban kívánnak működni. 2024. március 13-án a Parlament első olvasatban több módosítással [szavazta meg](#) a javaslatot, amelyek a hitelezők érdekeinek jobb védelmét és a meglévő nonprofit szervezetek egyesülésének szabályozását sürgették.

A Parlament az alapítványokra vonatkozó megfelelő jogi keret létrehozását is szorgalmazta. 2012. február 8-án a Bizottság javaslatot tett az európai alapítvány, „Fundatio Europae” státútumáról szóló tanácsi rendeletre, amelynek célja, hogy megkönnyítse az ilyen szervezetek közhasznú munkavégzését az egész Unióban.

Az [európai társasági jog jövőjéről szóló, 2012. június 14-i állásfoglalásában](#) a Parlament úgy vélte, hogy a jelenleg a nemzeti jogszabályok szerint rendelkezésre álló társasági formákat felváltó uniós társasági formák jelentős potenciállal rendelkeznek, ezért azokat tovább kell fejleszteni. A Parlament felszólította a Bizottságot, hogy a kkv-k sajátos igényeinek való megfelelés érdekében tegyen további erőfeszítéseket az [európai zártkörű társaság státútumának \(SPE\)](#) elfogadása érdekében. A Bizottság ezzel kapcsolatos közleményét követően a Parlament 2013 februárjában állásfoglalást fogadott el a vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó megújult uniós stratégiáról. Az európai biztosító egyesületek státútumáról szóló, 2013. március 14-i állásfoglalásában a Parlament ajánlásokat fogalmazott meg a Bizottság számára az európai biztosító egyesületek státútuma tekintetében. Végül a Parlament különböző állásfoglalások és szóbeli választ igénylő kérdések révén több alkalommal kérte, hogy az országok közötti székhelyáthelyezésről dolgozzák ki a társasági jogról szóló irányelvet, sajnálatosnak tartva, hogy jelenleg nincsenek közös szabályok, ami aláássa a vállalati mobilitást, és ezáltal a letelepedés szabadságát^[3].

[3]Lásd például [az európai magánvállalatról és a székhelyáthelyezéssel kapcsolatos, társasági jogról szóló tizennegyedik irányelvről szóló 2007. október 25-i állásfoglalást](#), továbbá [a határokon átnyúló egyesületek és szétválások végrehajtásáról szóló, 2017. június 13-i állásfoglalást](#).

A [határokon átnyúló egyesülések és szétválások végrehajtásáról szóló, 2017. június 13-i parlamenti állásfoglalásban](#) figyelmet fordítottak a kisebbségi részvényesek jogaira és a hitelezők védelmére vonatkozó szabályokra, valamint a határokon átnyúló szétválások végrehajtásához szükséges hosszadalmas és összetett eljárásokra. A Parlament több alkalommal kérte, hogy dolgozzanak ki javaslatot az országok közötti székhelyáthelyezésről (14. társasági jogi irányelv).

A Parlament számos petíciót kapott az uniós társasági jog digitalizálásával és a határokon átnyúló műveletekkel kapcsolatban. Ezután a Petíciós Bizottság általában felkéri a Bizottságot, hogy adja meg a vonatkozó információkat, illetve nyilvánítson véleményt a petíció benyújtója által felvetett kérdésekkel kapcsolatban (4.1.5.).

2017 májusában a Parlament [az e-kormányzati cselekvési tervről szóló állásfoglalásában felszólította](#) a Bizottságot, hogy vegye fontolóra a vállalati életciklus során felmerülő alakiságokra szolgáló digitális megoldásokat előmozdító további intézkedéseket, és hangsúlyozta az üzleti nyilvántartások összekapcsolásának fontosságát. A Parlament régóta kutatói tevékenységet folytat, amely e területen digitális könnyítésekre szólít fel^[4].

2019 novemberében elfogadták az [\(EU\) 2019/2121 irányelvet](#) az (EU) 2017/1132 irányelvhatókon átnyúló átalakulások, egyesülések és szétválások tekintetében történő módosításáról, továbbá a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesülésére vonatkozó további szabályokat. A Parlament a jogalkotási folyamat során [jelentős módosításokat hajtott végre](#).

2019. júliusban a Parlament elfogadta az [\(EU\) 2019/1151 irányelvnek](#) a digitális eszközök és eljárások társasági jog területén történő alkalmazása tekintetében történő módosítására irányuló irányelvet, amelynek célja, hogy megkönnyítse a vállalkozások elektronikus úton történő létrehozását, és előmozdítsa az online műveleteket a vállalkozások életciklusa során. Nem minden tagállam nyújt teljes körű elektronikus bejegyzési eljárást a vállalkozások számára annak ellenére, hogy az elektronikus bejegyzés a hagyományos papíralapú formátumnál átlagban kétszer gyorsabb és akár háromszor olcsóbb is lehet. A Parlament 2024. április 24-én elfogadta a Bizottságnak a társasági jog területén igénybe vehető digitális eszközök és folyamatok használatának további kiterjesztéséről és korszerűsítéséről és az (EU) 2017/1132 irányelv módosításáról szóló, 2023. március 29-i [javaslatáról](#) szóló [álláspontját](#).

2024. április 24-i II. plenáris ülésén a Parlament elfogadta [a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról szóló irányelvre irányuló javaslattal](#) kapcsolatos [álláspontját](#), amely számos módosítással kiterjesztette annak hatályát, hogy a jelentéstételi kötelezettségek kiterjedjenek a kockázatértékelésekre, és hogy biztosítsa a vállalatok hatékony együttműködését az érdekelt felekkel. A jogszabály arra kötelezi a vállalkozásokat, hogy azonosítsák, és szükség esetén megelőzzék, megszüntessék vagy enyhítsék tevékenységüknek – többek között üzleti partnereik tevékenységének – az emberi jogokra és a környezetre gyakorolt káros hatásait. Ez magában foglalja a gyermekmunkát, a rabszolgaságot, a munkaerő

[4]Godel, M. I. és mások, [Reducing Costs and Barriers for Businesses in the Single Market](#) (A költségek és akadályok csökkentése a vállalkozások számára az egységes piacon), Uniós Belső Politikák Főigazgatósága, Gazdaság- és Tudománypolitikai Tematikus Főosztály, 2016. április; van Veenstra, A. F. és mások, [Ubiquitous Developments of the Digital Single Market](#) (A digitális egységes piac mindent átható fejlődése), Uniós Belső Politikák Főigazgatósága, Gazdaság- és Tudománypolitikai Tematikus Főosztály, 2013. október.

kizsákmányolását, a környezetszennyezést, a környezetkárosodást és a biológiai sokféleség csökkenését.

Ezt az ismertetőt az Európai Parlament Állampolgári Jogi és Alkotmányügyi Tematikus Főosztálya készítette.

Udo Bux / Alexandru-George Moş / Mariusz Maciejewski
05/2024